

[Handelsministeren.]

nærmelsesvis, idet der stadig viser sig Vanskelighed ved at holde Industrieksporten ved lige paa Grund af de Foranstaltninger, der træffes i næsten alle Lande. Nogen Eksport er der dog, og jeg skal meddele det høje Landsting, at Staten ikke har tabt Penge paa den Eksportkredit, der nu gennem en Række Aar er ydet. Tværtimod, der er opsparret en Reserve, saa at man i paakommende Tilfælde har Mulighed for at dække et eventuelt Tab, uden at Staten behøver direkte at træde til. Det Beløb, der nu udgør Eksportkreditens Reserve, om jeg saa maa sige, er paa godt og vel et Par Mill. Kr.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling og til hurtig Vedtagelse i det høje Landsting.

Stensballe: Det Lovforslag, vi her skal behandle, er jo en Fortsættelse af en eksisterende Lov, men det indeholder dog visse Udvidelser. Lovforslaget er, som den højtærede Minister udtalte, oversendt hertil med de 4 store Partiers Stemmer, ogsaa mit Partis Stemmer, og jeg skulde derfor ikke have udtalt mig nærmere om Forslaget, hvis der ikke i Lovforslagets § 4 under Afsnittet: Industrien var optaget en ny Bestemmelse af principiel Art, som mit Parti er gaaet imod i Folketinget; gennem et Ændringsforslag, som desværre ikke har vundet det andet høje Tings Tilslutning, har mit Parti søgt at fjerne denne Bestemmelse. Der staar i Lovforslagets § 4:

„Med det Formaal for Øje at fremhjelpe forbedret Teknik og hensigtsmæssige Omlægninger af Driften, eventuelt i Forbindelse med velunderbyggede Koncentrationer, o. lign. inden for dansk Industri samt“ — det er tilføjet som noget nyt — „at yde Industrien Støtte ved Overtagelse af større Leverancer til Indlandet kan Ministeren for Handel og Industri inden for et samlet Beløb af 6 Mill. Kr., paa nærmere i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar, yde Garanti for i disse Øjemed optagne Laan.“

Det vil jo sige, at det offentlige skal være med til direkte at fremskaffe Driftskredit til Industrien. Nu er det ikke saaledes at forstaa, at vi ikke gerne vil være med til at hjælpe Industrien, men det er vor Opfattelse, at dette ikke kan være en Statsopgave, men at det som hidtil bør være Bankernes Opgave. Vi ønsker ikke, at Staten skal tage denne Opgave op, og vi maa modsætte os dette saa meget mere, som vi har været med til ad indirekte Vej at medvirke til Lettelse af Kreditgivning gennem

Bankerne til Erhvervsvirksomhederne, derunder ogsaa Industrien. Jeg vil i denne Forbindelse gerne minde om § 4, Stk. 4, i Loven om Oprettelse af en Krisefond. Deri staar der nemlig, at Krisefonden — med det Formaal til Støtte for Erhvervslivet at skabe Betingelser for øget Likviditet, normal Kreditgivning og et lavere Renteniveau — kan yde Garanti mod Tab paa Laan, som ydes af Banker og Sparekasser til bestaaende Erhvervsvirksomheder eller til Igangsættelse af ny Virksomhed. Vi finder, at det er den rette Maade at støtte Erhvervene paa gennem Kreditgivning, ogsaa for Industriens Vedkommende. Nu kan ganske vist denne Garanti ifølge Loven ikke ydes længere end til den 31. Marts 1934, altsaa kun nogle faa Dage endnu, men jeg minder samtidig om, at den højtærede Handelsminister den 21. ds., altsaa for tre Dage siden, i det andet høje Ting har foreslaaet Hjemmelen til at yde en saadan Garanti forlænget til 31. Marts 1935, altsaa endnu et Aar; det forekommer mig ogsaa efter den første Behandling, der fandt Sted i Gaar — den var ganske vist ifølge Bladreferaterne ret langvarig, men det skyldtes helt andre Forhold —; at der ikke har været rejst nogen Opposition mod Forlængelsen af disse Bestemmelser. Derefter er der næppe noget større Grundlag for Ydelse af Driftskreditter uden om Bankerne, thi gennem de Bestemmelser, jeg læste op, vil der kunne ydes Bankerne tilstrækkelig Garanti for Driftskreditter til Erhvervene. Som Krisefondsbestemmelserne er formet, skal Bankerne overtage en Del af Risikoen, og derved opnaas der ikke blot en større Garanti mod Fejltagelser ved Laanetildelingen, end hvis Staten alene skulde beskæftige sig dermed, men det bliver heller ikke Skatteyderne, der faar hele det eventuelle Tab, og det forekommer mig, at vi maa være noget forsigtige med stadig væk at lægge nye Byrder paa Skatteyderne.

Jeg mener altsaa, at Bestemmelserne om Krisefonden, som altsaa nu sandsynligvis vil blive forlænget, maa være tilstrækkelige, og at vi derigennem yder Erhvervene den fornødne Støtte. Det forekommer mig nu heller ikke, at den Motivering, der af den højtærede Handelsminister er givet for at indsætte den nye Bestemmelse i § 4, er særlig stærkt underbygget. Det er sagt mig, at der er sket Henvendelse til Folketingsudvalget fra Industriraadet, hvori der er udtalt Betænkeligheder med Hensyn til denne nye Bestemmelse, foruden at der — hvad ogsaa den højtærede Minister udtalte — er sket Henvendelse fra Dampskibsrederiforeningen,